

4. Про затвердження Правил повітряних перевезень вантажів: Наказ Державної служби України з нагляду за забезпеченням нагляду безпеки авіації. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 13 черв. 2006 р. за № 705/12579.

УДК 341.824:338.47(043.2)

Пильгун Н.В., к.ю.н., доцент,
Шпак Т.С., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ АВІАЦІЙНОЇ ГАЛУЗІ ТА АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день темп життя значно змінюється, посилюються зв'язки між країнами, тому потрібно іти в ногу з часом. Для цього найефективнішим є авіаційний транспорт у системі загального транспорту України. Перевагами і особливістю авіаційного транспорту є швидкість та далека відстань перевезень. За допомогою повітряного транспорту людство має змогу задовольняти свої потреби у перевезеннях вантажу, подорожах тощо. Протягом останнього століття більшість країн освоїли повітряний простір [1, с. 8]. Все це регулюється міжнародними нормативно-правовими актами і безліччю угод, які підвищують ефективність повітряних перевезень та рівень авіаційної безпеки. З однієї сторони, Україна має величезний потенціал для розвитку галузі повітряних перевезень, адже значні розміри території та велике населення сприяють цьому. Але, з іншої, - потужності авіаційної галузі використовуються не зовсім ефективно. Тому роль України в системі авіаційного транспорту в порівнянні з європейськими країнами, визначити важко. Існує багато досліджень цього питання, але проблема в тому, що вони є теоретичні, і мало хто може подати практичні ідеї. Проблемною залишається організація самих перевезень повітряним транспортом, яку потрібно покращувати, тому дана сфера надання послуг є актуальною і на сьогоднішній день. Україна зберегла привабливість для іноземних авіаперевізників, що багато в чому обумовлено вигідним географічним положенням країни, а також помірною ціною політикою аеропортів при досить розвиненій інфраструктурі окремих із них.

Невирішеною загальною проблемою є шляхи усунення негативних рис українських авіаперевезень і вдосконалення

інфраструктури та надання послуг, що сприяло б розвитку і підвищенню конкурентоспроможності. Також серед основних проблем українського ринку авіаперевезень головною вважається монополізація і закритість. Адже одна людина може бути власником декількох авіаперевізників України, що призводить до високих цін на послуги авіаперевезення. Тобто, у той час як у Європі авіаційний транспорт є одним із найдешевших видів, то в Україні навпаки. На сьогоднішній день набагато дешевше злітати із Києва за кордон, а ніж до Харкова чи інших міст України. Тому за такими показниками здебільшого українська держава відстає у розвитку авіації від Європейських країн.

Ринок повітряних перевезень значно залежить від стану економічного розвитку України, особливо від купівельної спроможності громадян та інфляційних процесів [3]. Світовий розвиток також має певний вплив на український авіаринок. Але ті авіакомпанії, які існують в Україні уже довгий час, так і не змогли організувати свою роботу ефективно і якісно. Парк повітряних суден є незначним: в Україні більшість авіаперевізників мають близько двадцяти машин, тоді як у Європі – до 400, а у США – понад 700 суден. Більшість іноземних авіакомпаній у своїй діяльності використовують повітряні судна Boeing, Airbus, Embraer – безпечніші та швидші, витрачають менше пального. Українські авіаперевізники теж володіють літаками, але їх кількість недостатня. Якщо проаналізувати типи літаків, що перебувають у власності наших авіакомпаній, то можна побачити, що значно переважають: Ан, Іл, Ми. Важливо зазначити, що в Україні розвиток інновацій у сфері авіаперевезень знаходиться не найкращому рівні [1]. Це стосується як технологічних, так і організаційних аспектів. Такими можуть бути, наприклад, створення бюджетних авіакомпаній чи так званих лоукостів (Low Cost Carriers). Наразі в Україні існують компанії, які надають послуги дешевих авіаперевезень, але вони не є національними.

Хоча кількість нещасних випадків постійно зменшується під час перевезень, що здійснюються українськими авіакомпаніями, але вони все ще існують. Держава затверджує нормативно-правові акти, створює певні обмеження, якими керуються авіаперевізники у своїй діяльності, але цього мало. Оскільки надзвичайні ситуації залежать від організації роботи авіакомпаній і стану повітряних суден, які в Україні бажають залишатися кращим. Хоча позитивна тенденція вимальовувалася протягом останніх років у сфері безпеки авіаперевезень, нещасний випадок на рейсі МН17, пов'язаний із Boeing-777, влітку 2014 року сколихнув увесь світ і, звичайно,

залишив негативний слід на українському авіаринку. Це у свою чергу призвело до зменшення міжнародних рейсів до України та проміжних польотів у повітряному просторі нашої держави. Внаслідок запровадження обмежень, пов'язаних із карантинном, авіаційні перевезення зменшились, і це впливає на стан рентабельності авіаційної галузі та її розвитку.

Отже, проблем розвитку та функціонування авіаційної галузі в цілому багато. Щодо подальшого дослідження даної проблеми, було б доцільно звернути увагу на напрями усунення негативних моментів у сфері ринку авіаперевезень в Україні. Вивчивши та проаналізувавши досвід розвинених країн, Україні потрібно реформувати систему авіаперевезень, враховуючи нинішні ситуації, що склалися в світі. Також варто сформулювати вказівки щодо вдосконалення організації повітряних перевезень не лише теоретичного характеру, а й практично-прикладного.

Література

1. Назаренко А. Сучасний стан та тенденції розвитку авіатранспортної галузі України. *Економіка. Фінанси. Право*. 2010. № 5. С. 8-10.
2. Сучасний стан авіації. URL: <https://www.ukrinform.ua/>
3. Проблеми та перспективи розвитку авіації. URL: <https://nauka-online.com/>

УДК 327.625:348.49(043.2)

Пильгун Н.В., к.ю.н., доцент,
Шульга Ю.В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

АКТ НЕЗАКОННОГО ВТРУЧАННЯ В БЕЗПЕКУ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

В наші дні міжнародні відносини набули різноманітних форм, це не тільки традиційні зустрічі на найвищому рівні, конференції та діяльність у рамках міжнародних організацій, але й підтримання відносин у формі транспортних сполучень.

Питання термінологічного визначення «акт незаконного втручання в безпеку цивільної авіації», розкривається як дії, що охоплюються цим терміном, також існує проблематика встановлення термінологічного апарату, яким оперує міжнародне право та національне законодавство.